

נסע לאיזו עיר וישוב בעוד שבועים, וייעצני להכין מכתב בקשה, אשר בו אבאר מצבי ובקשתי בפרטות, ואביאאו אליי הוא ימסרהו להגביר בשונו מדרכו ואעש כן, ואחרי שבועים שבתי אליי עוד הפעם וידחני לשבוע הבא, וכן דחני מיום אל יום ומשבוע לשבוע.

במשך הימים האלה הומיני הגביר סלמאן לבוא אל ביתו לסעודת הערב, ונס גבירים נכבדים היו מוזמנים. והאיש המזמין אותי אמר לי, כי הגביר צוה עלי ישאל אזכיר בביתו את עניני בקשתי, שם בביתו היתה תכוסתי שלמה, כי אחרי הסעודה כבדני הגביר בברכת המזון, ואנכי שלא למדתי את המכסים של השליחים לאמר: ברשות השר והמפסד, הגביר המדומם וכו' בעה"ב הזה, וברשות הגביר וכו' בעלת הבית, וברשות כל המסובים כל אחד ואחד לפי כבודו, נברך וכו'. אמרתי כמנהג האשכנזים: ברשות הרב בעה"ב, וברשות מורי ורבותי נברך וכו'. הרי שניאא אחת, ושנית לא ידעתי מנהגם: שכל המסובין שותקים ועל המזמן לאמר כל ברכת המזון בקול רם, ורק התחלתי את תחלת הברכה. באי אלהינו מלך העולם הון את העולם קלו בטובי, ואת השאר אמרתי בלחישא, ופה שנית בשלישית, כי דלגתי על נוסחתם ולא אמרתי: הוננו ולא ממעשינו, המפרנסנו ולא מצדקותינו, המעדיף טובו עלינו וכו'. ולא רק זאת אלא שנס ברכת: הרחמן הוא יברך את בעה"ב הזה ואת בעלת הבית, לא אמרתי בקול רם ובמכסים כנו, על כל אלו השניאות הייתי בעיניהם כמתעתע ובעם הארץ, לולא היא שעמדה לי, שתיכף אחר ברכת המזון שאלה אותי הגבירה פרחת בעלת הבית, האם אמת הדבר שעפ"י הדין מותר לאכול גבינה מתולעת? או אמרתי לה שתביא לי ספר שלחן ערוך, יורה דעה, והראיתי לה שאם לא פירשו התולעים מהגבינה מותר לאכול, או אמרה לבעלה ולהמסובין: אמנם חכם שנוע נכח הם מכסאים את השם יהושע, הוא חכם חשוב, או בקשני הגביר לשיר איזה שירים; ואשיר את שיר צור משלו אכלנו בנגון ספרדי, ושיר יה רבון עלם בנגון הדמנון האוסטרי, ופזמון של ר' ישראל נג' ארה, לנדודך ידיד נעלה שנה מעיני נגולה בנגון יפה טורקי, וימצאו שיני חן בעיניהם מאד וישמחו כל המסובים, והדברים האלו חפו על שגנותי הראשונות.

אח"כ הזמנתי לביתו עוד פעמים אחדות, ותמיד הותנה התנאי שלא אזכיר שם בדבר בקשתי, ובין כה וכה עברו כמה וכמה שבועות וחדשים, עבר גם חג המצות ויששון גבאי הנז' דחה אותי באמתלאות שונות משבוע לשבוע ומחדש לחודש, וזוהי חכמתם לענות את כל הבא אליהם עד שיתאש ויתרצה במה שיתנו לו, וכן התנהג גם אתי ענה אותי בלך ושוב, עד שקצתי בחיי ואאור את יום צאתי מירוש', ואמר: טוב לי לעבוד בעירי עבודת פרך ולאכול סת חרבה מלבקש מתנת בשר ודם, ובכן באתי אליי אחר החג בפעם האחרונה.